

hujusmodi nulla alia faciliore ratione, ac minori Communitatis, & hominum prædictorum incommodo fieri posse judicarent, Gabellam unius regalis monetæ illarum partium, valoris autem unius quaterni circiter monetæ Romanæ, super qualibet libra carnis, necnon dimidii regalis hujusmodi super qualibet vini, quod in cauponis venditur, mensura, foglietta vulgo nuncupata, per carnes, & vinum ecentes tam ecclesiasticos, quam seculares persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, & ex eisdem Gabellæ pecuniis certam aquæ quantitatem, sed non eam, quæ sublevandis Communitatis, Civitatis, & hominum prædictorum necessitatibus satis esset, in eandem Civitatem derivari curarunt; unde cum pecunias, quæ ex continuata dictæ Gabellæ exactiōne provenerant, in residuæ, atque necessariae aquæ hujusmodi derivationem erogare decrevisset; alia verò ex parte animo revolverent clame; Philippum III. Hispaniarum Regem Catholicum, qui de anno 1619. iter in Portugallia Regnum profecti ipsius statu, gubernio, atque regimine susceperat, pro defensione fidei Catholice, necnon obedientie erga Romanam Ecclesiam in omnibus Regnis atque ditionibus suis conservatione admodum magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios, & extraordinarios Regnorum suorum, sed etiam patrimonii sui regalis redditus, omniaque illorum ætaria ferè absumpsissent. Insuper diversas Nationes Religionis Catholice inimicas non solum omnia dicti Regni Maria infesta reddidisse, multos Christianos in miserabilem servitutem adducere, & pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dicta Civitate extrahi, verum etiam suscepta à multis annis citra in Indias orientales navigatione, ingenti Navium multitudine comparata, nonnullas arces, & Propugnacula in diversis Indiarum prædictarum partibus occupasse, sive construxisse, & animum ad alia occupanda adjicere; neque eas tot classes, & arma tam in eisdem Indiarum, quam Regni prædicti partibus cum immensis etiam patrimonio charissimi in Christo filii nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse, immò illas prævaluisse, præsertim post occupatum à Persis earundem Nationum auxilio suffultis propugnaculum Ormutii, ita ut, nisi de aliqua subventione eidem Philippo IV. Regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cetera ejusdem Philippi IV. Regis propugnacula, & loca ibi existentia amitterentur; his, & aliis similibus urgentibus causis fidei catholice defensionem, & propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum, & octoginta millium Philippo III. & aliud ducentorum millium scutorum monetæ dicti Regni servitia, sive donativa nuncupata Philippo IV. Regibus prædictis tam ex pecuniis dictæ Gabellæ, quam ex quorundam censuum juro vulgo nuncupatorum

super fructibus dictæ Gabellæ, per eosdem Præsidentes, & Officiales venditione confata obtulerunt, & concesserunt, censuras, & pœnas ecclesiasticas per sacros Canones, & Conciliorum Generalium, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi solitæ dispositionem contra Gabellas a personis ecclesiasticis quoquo modo exigentes inflictas dampnabiliter incurrendo;

§.2. Nos Præsidentis, & Officialium prædictorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternalitati tuæ per alias nostras in simili forma Brevis expeditas Literas commisimus, & mandavimus, ut Præsidentem, & Officiales prædictos, & quoscumque alios, si hoc à te humiliter petissent, imposita illis, & eorum cuilibet arbitrio tuo penitentia salutaris, & aliis injunctis injungendis, & dummodo à similibus de cetero abstinerent, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione usque ad diem publicationis Literarum prædictarum quomodolibet incurris, auctoritate nostra absolveres, & totaliter liberares, illisque dictas pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes ab Ecclesiasticis ex dicta Gabella per eosdem Præsidentem, & Officiales, aliosque prædictos quomodolibet exactas gratiosè remitteres, & condonares, eosque in pristinum, & eum, in quo, antequam præmissa committerent, quomodolibet erant statum, restitueres, reponeres, & plenarie reintegrares, sive ad ejusdem Præsidentis supplicationem, nomine officialium, & aliorum prædictorum tibi faciendam facultatem hujusmodi, viceque tuas in præmissis quibusvis confessariis idoneis ubilibet existentibus, & ab Ordinariis locorum approbatis modo, & forma similibus communicares, & subdelegares, & alias, prout in dictis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut Præsidentis, & Officiales prædicti Nobis denuò exponi fecerunt, aqua in eandem Civitatem hucusque derivata, non ejus est quantitatis, quæ sublevandis Communitatis, & hominum prædictorum necessitatibus sufficiat, ipsius vero aquæ derivatio non modo laicorum, sed etiam ecclesiasticorum usus inserviat, & propterea quod non solum census prædictos extinguere, sed etiam residuam aquæ quantitatem ad sublevandas necessitates hujusmodi requisitas in eandem Civitatem derivare valeant, Gabellam prædictam modo, & forma præmissis de novo imponere, eamque ad effectus prædictos exigere posse desidererent, si nostra ad id sibi licentia suffragetur, & facultas: Nos Præsidentem, & Officiales prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa

Commissio, de qua in Rubrica.

causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per præsentem committimus, & mandamus, ut de præmissis te diligenter informes, & si per informationem eandem preces veritate nitti repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, Præsidenti, & Officialibus prædictis, ut pro extinguendis censibus hujusmodi, ac residuæ aquæ prædictæ quantitate in dictam Civitatem derivanda, Gabellam prædictam de novo imponere, illamque etiam à personis ecclesiasticis tam regularibus, quam secularibus quoscumque status, gradus, & conditionis existant, absque ullo conscientie scrupulo, aut censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursum, ut præsertim, exigere, pecuniasque ex eadem Gabella proventuras, in eorundem censuum extinctionem in primis, & ante omnia, ac deinde per tempus tibi benevisum dumtaxat, residuæ aquæ hujusmodi ad sublevandas necessitates, ut præsertim, requisita derivationem, & non alios usus convertere, & erogare libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedas.

Derogatio contrariarum

Mandatum, ne pecunie colligende in alios usus distrahantur.

Dat. die 17. Julii 1627. An. IV.

§.3. Non obstantibus apostolicis, ac in unversalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, quod pecunie ab ecclesiasticis prædictis ratione dictæ Gabellæ verisimiliter exigende penes personam fidei, & facultatibus idoneam à Præsidente, & Officialibus prædictis eligendam, & ab eodem Collectore probandam omnino deponantur, quodque persona sic electa de pecuniis hujusmodi ad effectum eisdem census extinguendi, & prædictam residuæ aquæ quantitatem in dictam Civitatem derivandi, numerando, Præsidentis vero, & Officialis de illas in alios usus non erogan. sub pœna nullitatis præsentis, necnon excommunicationis tam ab ipsa persona, quam ab aliis, qui pecunias hujusmodi in alios, quam prædictos usus erogaverint, ipso facto incurrenda, solitum præsentem in manibus tuis juramentum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1627. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Revocatio reservationum pensionum perpetuarum super Beneficiis Ecclesiasticis ad Collegiorum, & Piorum Locorum favorem factarum, & Indulorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum.

De personibus ultra disposita a sacris Canonibus, & a Concil. Trident. scias a Pio V. fuisse revocatas facultates transferendi pensionis quibuscumque Militiis concessas, ut in sua Const. XCIII. Sacrosanctum Tom. IV. Par. III. fol. 38.

Quomodo vero, & quando super Ecclesiarum fructibus pensiones reservari possint definit Leo X. in Const. VIII. Superna. Tom. III. Par. III. fol. 395.

Sanctissimus D. N. Urbanus divina providentia Papa VIII. qui pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conservatio, & exoneratio consultum volens, uniones Beneficiorum hujusmodi præterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones, quæ effectum integraliter fortitè non essent, pro summa, quæ medietatem veri valoris fructuum Beneficiorum, super quibus pensiones hujusmodi impositæ forent, excederent, specialibus desuper editis regulis revocavit; libertati eorundem Beneficiorum plenius prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatone præcavit, multo fortius in novorum impositione avertere cupiens;

Causæ hujus cont.

§.1. Quasumque reservationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumvis Beneficiorum, non tamen juri spatronatus laicalis existentium, etiam in favorem quorumcumque Collegiorum, Capitulorum, Universitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales obtentorum, etiam apostolica auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei catholice defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum factas, quæ suum necdum fortitè sunt effectum;

Revocatio facultatum reservationum pensionum perpetuarum

§.2. Necnon omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia imponendi quascumque pensiones etiam temporales super quibusvis Beneficiis, non tamen Jurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones jam antea, apostolica auctoritate, desuper forsan, non tamen certis personis reservatas, personas sibi beneficas nominandi, etiam si ad nominationem hujusmodi jam forsan sit processum, quatenus tamen per Notarii desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicujus termini singularium pensionum hujusmodi specialiter, & expresse in eam causam ante publicationem præsentium facta quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali,

Necnon indultorum imponendi pensionum etiam temporales.

Erectio Collegii Urbani de Propaganda Fide.

Ex Regest. in Secret. Brv.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Imortalis Dei Filius nostram mortalitatem induere volens, ut tenebras insidelitatis, atque insipientiae umbras deiceret, quae hominum animas oppleverant, veluti Sol fulcentissimus est exortus, & verae fidei igniculos ubique terrarum per Apostolos, ceterosque Evangelii praecones, tamquam per nitidissima Sydera diffundere curavit. Quoniam vero, vel quaedam superflua, quae ut penitus locorum intercapedine dista, vel barbara feritate dissociata, lumen adhuc divinae legis, ac fidei minime exceperunt, aut nonnulla reperiuntur, quibus olim quidem Sacrosancti Evangelii splendor affulsit, sed vel haereticae labis tenebris iterum obvoluta, vel insidelium, paganorumque impiorum catholicae fidei desertorum colluvione obruta, vel si quae pauca in Fide manserunt, desertae a Pastoribus in atra perfidia, vel ignorantiae nocte versantur, atque delitescunt. Idcirco Nobis, qui licet immerito divini, atque increati Solis speciem visibilem in terris referimus, onus incumbit, ut ministri idonei eligantur, qui ad illas gentes coecitate spiritali captas profecti vitae probae, ac morum fulgore micantes, doctrinae evangelicae, ac zelo animarum ardore flagrantes, veluti Candelabra super montium jugis sita, tenebras tam insidelitatis, quam Haereseos pro viribus dissolvant, atque dissipent.

Proemium.

§.1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, dilectus Filius Magister Ioannes Baptista Vives Presbyter Valentinus Citerioris Hispaniae, in utraque Signatura nostra Referendarius, Praelatusque domesticus, ac familiaris, & continuus commensalis noster, ac dilectae in Christo filiae Nobilis mulieris Isabellae Clarae Eugeniae Infantis Hispaniarum, ac Belgicarum Provinciarum Principissae, & Gubernatricis apud Nos, Sedemque Apostolicam ordinarius residens Legatus, zelo domus Dei, animarumque salutis, ac propagationis, & tuitionis sanctae fidei catholicae, aliisque piis rationibus, & devotione ductus, Palatium quoddam in Platea Sanctissimae Trinitatis Montis Pincii nuncupatae de Urbe, sub Regione Columnae, intra sua notissima latera, Plateamque praedictam, ac vias publicas situm, alias delli Farratini nuncupatum, quod ad praesens inhabitat, una cum suis membris, area, cortile, stabulis, remissis, usibus, commoditatibus, adjacentiis, & pertinentiis universis, ad effectum in illo, illiusque situ Collegium, seu Seminarium unum Apostolicum Sacerdotum, seu Clericorum Se-

J. B. Vives Palatum pro erigendo Collegio donat.

Clausula sublata.

§.3. Decernens sic in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super praemissis per quoscumque, etiam praetextu facultatum, indulgentiarum, & privilegiorum praedictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatio.

§.4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque praemissis, necnon regula de jure quaesito non tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suae Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentissimi vigesimi tertii publicatis, quodque dicti Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum Constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem facien- non includantur, nisi illa eorundem Cardinalium favorem concernant, vel ipsae Constitutiones, & Regulae edendae de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editae fuerint, aliisque regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque, nequaquam obstantibus.

Papa subscrip- tio.

Pl. publicetur, & describatur. M.
Publicata 20. Julii hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627. A. Reg.

Publicatio facta die 20. Julii.

Acta, & publicata sunt supra dicta Constitutio Roma in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, die vero Martii 20. Julii, & registrata sunt in Quintero Cancellaria Apostolica, Pontificatus SS. D. N. Papae Anno IV.

Marcus Antonius Ascensius Procustos.

cularium, qui saltem ad Sacros Ordines majores, seu eorum ad minus aliquem infra annum a die eorum in illo receptionis computandum, omnino promoveri debeant, & teneantur, ex omni gente, & natione desumendorum, & per Nos, Romanosque Pontifices successores nostros pro tempore existentes ad fidem praedictam in toto orbe terrarum, universisque illius partibus propagandam, dilatandam, & tuendam perpetuis futuris temporibus, & quousque electorum numerus completus, unisque Pastor, & unum Christi Ovile facta fuerint, duratorum, sub Regulis, Legibus, Statutis, Constitutionibus, & Ordinationibus, Nobis, & Successoribus nostris benevisis edendis, & stabilendis, erigendi, instituenti, & creandi, & pro illius dote, seu dotis nomine, Alumnorumque in dictum Collegium, seu Seminarium pro tempore introducendorum sustentatione, viginti tria Fidei, & triginta Sancti Bonaventurae, ac quinquaginta Salis respective nuncupata loca Montium de Urbe, una cum eorum omnibus, & singulis fructibus, ac proventibus infimul ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter scuta monetae Romanae, ad rationem decem Juliorum pro singulo scuto hujusmodi annuatim ascendenda, ac censum annuum aliorum centum quadraginta scutorum similium, alias ad commodum quondam Diomedis Mussi Cremonensis pro forte principali duorum millium scutorum similium monetae super bonis quondam Joannis Francisci Ugolini, per acta dilecti filii Rinaldi Boratti Curiae Caesarum Camerae nostrae Apostolicae Notarii, sub die vigesima nona Aprilis anni Domini millesimi sexcentissimi vigesimi quarti, ad rationem septem pro centenario, & anno constitutum, ac postmodum ad opus dicti Joannis Baptista, per acta dilecti etiam filii Laurentii Bonincontri Curiae Capitolini Notarii, sub die septima Augusti ejusdem Anni venditum, & cessum, ac ad praesens per dilectos filios, natos, & heredes dicti quondam Joannis Francisci solvi solitum, & denique reliqua omnia sua bona mobilia, & immobilia, praesentia, & futura, pecuniarum summas, actiones, & credita, juraque, & alia quorumvis Montium loca, qua tempore sui obitus habebit, & possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare, & pertinere dignoscuntur in hac nostra Urbe, & illius districtu dumtaxat existentia, exceptis tamen tribus millibus scutis similis monetae Romanae, ad eandem rationem Juliorum decem pro singulo scuto hujusmodi ex promptioribus suis bonis mobilibus depromendis, per eum aliis in animae suae refrigerium Hospitali, & Ecclesiae Beatae Mariae de Monte Serrato nuncupatae etiam de Urbe, donatione causa mortis, sub die prima mensis Decembris Anni ejusdem Domini millesimi sexcentissimi vigesimi quinti, per acta dilecti filii Jacobi Morer Clerici conjugati Elnesi. Dicecesis, in Archivio Romanae Curiae descripti Notarii legatis, nec non quoad vixerit, dicti Palatii, cum praefatis

Reservatio usufructus sui vita durante.

suis membris, adjacentiis, & pertinentiis, usu, & habitatione, ac praefatorum, & aliorum quorumcumque locorum Montium, censuque praedicti, & reliquorum omnium, tam mobilium, quam immobilium, praesentium, & futurorum, quovis nomine nuncupatorum bonorum suorum usufructu, & de scutis centum auri in auro ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensaque funeralium, & exequiarum suarum, juxta status sui exigentiam, & qualitatem dempta Nobis, & Successoribus nostris canonice intrantibus, cum conditione tamen, quod si Collegium, seu Seminarium hujusmodi in dicto Palatio, suisque membris, & pertinentiis, cum applicatione dictorum bonorum pro illius dote, & Alumnorum in eo introducendorum sustentatione assignatorum, vita nostra durante, non fundaverimus, exegerimus, vel instituerimus, infra scripta donatio successori nostro immediate sequenti, sub eadem conditione, & eo etiam in his deficiente, aliis Romanis Pontificibus successoribus nostris, ut praefatorum canonice intrantibus in infinitum, donec, & quousque intentio, & pia voluntas dicti Joannis Baptista, modo praemissa, suum plenum fortiatum effectum, & non alias, nec alio modo facta esse censetur, donatione spontanea, & irrevocabili, qua dicitur inter vivos fieri, per acta dilecti filii Christofori Roscioli Fulginaten. similiter Curiae Caesarum Camerae nostrae Apostolicae Notarii, sub die prima mensis Junii anni ejusdem Domini 1626. dederit, donaverit, cesserit, & transulerit, & pro observatione Statutorum Urbis circa insinuationes similium donationum faciendas editorum sponte, omnique meliori modo, quo potuit, & debuit, dilectum filium Substitutum dilecti filii Commissarii generalis Camerae nostrae praedictae ad specialiter, & expresse donationem, cessionem, & translationem praedictas, coram quovis Ordinario, vel alio Romanae Curiae Iudice, & coram quibus opus esset, suo nomine insinuandas, significandas, & notificandas Procuratorem suum fecerit, & constituerit.

Instr. ut praedicta a Pontifice constituta.

§.2. Nobisque praeterea tenore dicti Instrumenti, quatenus donationem, cessionem, & translationem hujusmodi pro illorum majori substantia, & perpetua roboris firmitate, de apostolicae potestatis plenitudine confirmare, & approbare, omnesque tam formales, & substantiales, quam alios quovis, tam juris, quam facti defectus, qui quomodolibet in iisdem intervenierint, de ejusdem potestatis plenitudine, supplere, & tollere vellemus, & dignemur, instanter supplicaverit, prout in Instrumento desuper per dictum Christoforem Notarium rogato plenius continetur. Postmodum vero dilectus filius Joannes Altovitus supra dicti Commissarii generalis Substitutus, sicut accepimus, facultate procuratoria hujusmodi utens, coram dilecto filio Stephano Vajo praedictae Curiae Capitolinae primo Collaterali nuncupato, Romanae Curiae

Curia ordinario, & ad interponenda Decreta in contractibus voluntarie jurisdictionis a Nobis specialiter deputato Judice donationem, cessionem, & translationem, predictas originaliter exhibuerit, insinua-verit, & significaverit, illasque ad plenam, & veram dicti Judicis notitiam, juxta Statutorum predictorum formam, & tenorem deduxerit, & tandem illas per dictum Judicem pro Tribunali sedentem, causa cognita, admitti, & pro insinuatibus haberi, & in actis publicis dilecti filii Joannis Baptistae de Octavianis dictae Curiae Capitoline Notarii, juxta formam dictorum Statutorum registrari, auctoritatemque, & decretum, per dictum Judicem desuper quomodolibet necessaria, opportune interponi, sub die sexta ejusdem mensis Junii obtinuerit.

§.3. Nos igitur, qui catholicae religionis incrementum, haeresumque extirpationem non solum sinceris desideramus affectibus, sed ad universarum gentium, & animarum salutem procurandam, ac fidem catholicam in universum mundum propagandam, tuendamque debitores Nos esse fatemur, ac propterea laudabili desiderio, & pia voluntati dicti Joannis Baptistae, conditionique in dicta donationis instrumento quoad apposita satisfacere cupientes, ipsumque Joannem Baptistam a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac Palatii praedicti, singulorumque locorum, & membrorum suorum situationes, confinia, qualitates, vocabula, & denominationes, ac donationis, & desuper confecti instrumenti, illiusque insinuationis, decreti, assignationis, aliorumque superius relatorum instrumentorum totos tenores, etiam veriores, ac data praesentibus pro expressis habentes; Motu proprio, non ad ejusdem Joannis Baptistae, vel alterius pro eo Nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex mera scientia, & deliberatione nostris, ac de apostolica potestatis plenitudine, donationem, cessionem, & translationem hujusmodi, omniaque in Instrumento desuper, ut praefertur, celebrato contenta acceptantes, illaque grata, & rata habentes, eadem apostolica auctoritate, tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetua, & inviolabilis apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, aliosque etiam substantiales defectus, si qui desuper forsitan intervenierint, eisdem auctoritate, & tenore supplementum.

§.4. Et insuper ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, & fidei catholicae incrementum unum in Palatio praedicto, suisque membris, & adjacentiis Collegium Pontificium, seu Seminarium Apostolicum, sub invocatione Sanctorum Petri, & Pauli

Praedicta omnia confirmat Urbanus.

Collegium Urbanum nuncupandum designat.

Apostolorum Pastorale Urbanum nuncupandum, pro propaganda, ac tuenda catholica, & apostolica fide.

§.5. In quo Sacerdotes, seu Clerici dumtaxat seculares, qui ad sacros, & majores ordines, seu saltem eorum aliquem intra annum ad minus a die eorum in hujusmodi Collegio, seu Seminario receptionis computandum, promoveri omnino debeant, & teneantur, ex omni natione, & gente recipi, ac bonis moribus, veraque pietate, & sancta doctrina, ac aliis catholico homine dignis virtutibus, ad effectum dictam fidem catholicam, apostolicamque in partibus infidelium, in quibus aliqui Orthodoxae Fidei cultores remanserunt, tuendi, & conservandi, necnon eandem fidem in iisdemmet partibus, quando recepta fuerit, totoque terrarum orbe propagandi, & dilatandi instrui, & pro dicta fidei tuitione, incremento, dilatazione, & propagatione vitae periculum, & martyrium, si opus fuerit, subire omnino debeant, perpetuis futuris temporibus, & quousque electorum numerus completus, unusque Pastor, & unum Christi ovile facta fuerint, duraturum, auctoritate, & tenore praemissis, etiam perpetuo erigimus, & instituiamus.

§.6. Illique sic erecto, & instituto pro ejus Dote, & commoda illius Oeconomorum, Rectoris, Magistrorum, Praeceptorum, & Alumnorum in eo pro tempore existentium sustentatione, viginti tria praedictae Fidei, ac alia triginta Sancti Bonaventurae, ac quinquaginta Salis respectivè, nuncupata loca Montium praedicta, una cum eorum fructibus, & proventibus, ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter seuta monetae Romanae, ad rationem praedictam pro singulo scuto hujusmodi annuatim, ut etiam accepimus, ascendentia, & praeterea Censum annum dictorum centum, & quadraginta scutorum simulum, ut praefertur, sorte principali duorum millium scutorum similis monetae super bonis dicti Joannis Francisci Ugolini, ad rationem septem pro centenario, & anno dicti Jo: Baptistae debitum, & per dilectos filios ejus natos, & haereditas ad praesens solvi solitum. Et deinde reliqua omnia dicti Jo: Baptistae bona mobilia, & immobilia praesentia, & futura, juraque, actiones, & pecuniarum summas, ac credita, dictorumque, & quorumvis aliorum Montium loca, & jura, quae dictus Jo. Baptistae tempore sui obitus habebit, & possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare, & pertinere dignoscuntur in Urbe praedicta, & in illius districtu dumtaxat consistentia, tribus tamen millibus scutis similibus monetae praedictae Romanae Hospitali, & Ecclesiae Beatae Mariae de Monte ferrato de Urbe ex promptioribus suis mobilibus defumendis, ut praefertur, per eum in refrigerium animae suae donatis demptis, & exceptis, necnon Palatii praedicti cum omnibus suis membris, & pertinentiis, quoad dictus Joannes Baptistae vixerit, usu, & habitatione, dictorumque, & aliorum quorumcumque locorum Montium,

Alumnorum qualitates, & munia designat.

Confirmat quoque dote, & commoda illius Oeconomorum, Rectoris, Magistrorum, Praeceptorum, & Alumnorum in eo pro tempore existentium sustentatione, viginti tria praedictae Fidei, ac alia triginta Sancti Bonaventurae, ac quinquaginta Salis respectivè, nuncupata loca Montium praedicta, una cum eorum fructibus, & proventibus, ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter seuta monetae Romanae, ad rationem praedictam pro singulo scuto hujusmodi annuatim, ut etiam accepimus, ascendentia, & praeterea Censum annum dictorum centum, & quadraginta scutorum simulum, ut praefertur, sorte principali duorum millium scutorum similis monetae super bonis dicti Joannis Francisci Ugolini, ad rationem septem pro centenario, & anno dicti Jo: Baptistae debitum, & per dilectos filios ejus natos, & haereditas ad praesens solvi solitum.

tium, ac Censum praedicti, reliquorumque omnium aliorum, tam immobilium, quam immobilium praesentium, & futurorum, quovis nomine nuncupatorum, bonorum suorum usufructu, ac de scutis centum auri in auro, ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensisque funeralium, & exequiarum suarum demptis, auctoritate, & tenore praemissis similiter perpetuo assignamus, concedimus, appropriamus, & incorporamus.

Deputat tres Canonicos, unum Patriarchalem in Administratores.

§.7. Et ut dicti Collegii, seu Seminarii de Propaganda, ac tuenda Fidei conservationi, bonoque regimini, & gubernio consulamus, tres Canonicos actu praebendatos ex tribus Ecclesiis Patriarchalibus Urbis, illarumque Capitulo, videlicet ex Lateranensi unum, & Principis Apostolorum alterum, ac Sanctae Mariae Majoris nuncupate reliquum, singulos nempe ex singulis Patriarchalibus Ecclesiis hujusmodi, quoad personaliter tamen apud easdem Patriarchales Ecclesias resederint, & in illis actu praebendati fuerint, & non amplius, nostro, & Successorum nostrorum Romanorum, Pontificum pro tempore existentium, arbitrio eligendos, & defumendos, prout pro hac prima vice Julium Zampolinum Spoletanum Lateranensem, ac Magistrum Marcum Aurelium Maraldum Cesenatensem in utraque Signatura nostra Referendarium Principis Apostolorum, ac Pompejum de Angelis Romanum Sanctae Mariae Majoris praedictae respective Patriarchalium Ecclesiarum Canonicos actu praebendatos, & personaliter apud eas residentes dilectos filios in Administratores, Directores, Gubernatores, & Oeconomos dicti Collegii, seu Seminarii, ita quod iis, seu unum ex iis Canonicatum, & Praebendam in dictis Patriarchalibus Ecclesiis ex quavis causa obtinere cessantibus, statim alius ex Capitulo dictae Patriarchalis Ecclesiae, in qua ultimo loco defecit, Canonicus etiam actu Praebendatus in ejus locum sub eadem limitatione per Nos, & Successores nostros dumtaxat subrogetur, auctoritate, & tenore hujusmodi pariter perpetuo constituimus, & deputamus.

Illique concedit facultatem deputandi Rectores, & Officiales, illosque amovendi.

Statuta condendi, & illa immutandi.

§.8. Illisque sic constitutis, & deputatis Rectorem, Praeceptores, Magistros, Officiales, Oeconomos, & alias Personas in dicto Collegio, seu Seminario deputandi, illosque amovendi, & alios in eorum locum sufficiendi, ac Statuta, Ordinationes, & Decreta quaecumque licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, Apostolicisque Constitutionibus minime adversantia, vel repugnantia faciendi, & edendi, ac illa, quoties pro rerum, & temporum qualitate, seu alias expedire videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac etiam alia ex integro condendi, ita ut ubi edita, immutata, correctae, moderatae, reformatae, & condita fuerint, eo ipso apostolica auctoritate confirmata, & approbata censeantur, plenam, & liberam facultatem, & omnimodam auctoritatem itiri-

dem perpetuo concedimus, & elargimur. §.9. Ac insuper Collegium, seu Seminarium hujusmodi, illiusque Oeconomos, Rectorem, Magistros, Praeceptores, & Alumnos pro tempore existentes, illorumque domesticos, Officiales, & Ministros, ac ipsius Collegii, seu Seminarii bona mobilia, & immobilia, praesentia, & futura cumque qualitates, & quantitatis existentia, & ubique locorum consistentia, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium dilectorum filiorum Vicarii, Senatoris, Conservatorum, & Reformatorum, ac Rectoris Studii generalis dictae Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum, & Officialium quorumcumque, tam in ipsa Urbe, quam extra eam, & ubicumque constitutorum.

Collegium eximit a jurisdictione quorumcumque Tribunalium Urbis, ac Ordinariorum locorum.

§.10. Et praeterea dictum Collegium, seu Seminarium, illiusque Alumnos, & Scholares, personaeque in eo commorantes ab omnibus, & singulis Portarum, Molendinorum farinae, trium pro centenario, ac quatuor juliorum pro quolibet vegete Vini solvi solutorum, aliisque Datis, pedagis, vectigalibus, anagariis, jac terra, marisque gabellis, Dohanis, bolletinis, & quibusvis aliis oneribus ordinariis, & extraordinariis haecenus quomodolibet impositis, & imponendis etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Camerae Apostolicae, etiam ratione Ripae, Ripettae, Dohanae Terrae, etiam Graeciae nuncupatae Urbis praedictae, ac Carnium, Vini, Frumentorum, Pannorum Lini, Lanae, Serici, Librorum, Chartarum, & quorumcumque aliarum rerum ad humanum victum, & vestitum necessarium, apostolica auctoritate, & tenore praedictis eximimus, & liberamus, ac sub Beati Petri, & dictae Sedis, atque nostra protectione suscipimus, Nobisque, & eidem Sedi immediate subijcimus.

Et a solutione quarumvis Gabellarum ad instar Clericorum Camerae Apostolicae.

§.11. Ipsisque Collegio, seu Seminario, Rectori, Scholaribus, Praeceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, Ministris, & Personis, ut quibuscumque Privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus Studium generale dictae Urbis, & alia Germanicae, Anglicae, & Graecae nationum Collegia in ipsa Urbe à Praedecessoribus nostris instituta, illorumque Rectores, Scholares, Praeceptores, Magistri, Oeconomus, Officiales, Ministri, & Personae quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterint quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequè principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere valeant, dicta auctoritate pariter perpetuo de speciali gratia indulgemus: districtius inhiibentes, ne quis quavis auctoritate suffultus Collegium, seu Seminarium hujusmodi, illiusque Rectorem, Scholares, Magistros, Praeceptores, Oeconomos, Officiales, & Ministros praedictos, seu eorum aliquem in praemissis, quovis modo molestat, aut molestari permittat.

Concedit quoque privilegia, gratias, ac indulta alii Collegii, & Seminarii concessa.

§.12. Ac

1627. Clausula pro praesentium Literarum sit mutata.

§.12. Ac decernentes, praedicta omnia, ac singula, ac easdem praesentes, nullo unquam tempore, sive ex eo quod causa, propter quas haec omnia facta sunt, coram pro tempore existente dista Urbis Vicario, vel quocumque alio exactore verificata, & approbata, ac quicumque interesse habentes ad id vocati non fuerint, sive alias ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in Jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci posse: sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & deserviri debere: irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designantur.

§.13. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Ostiensi, ac praedicto nostro in Urbe, eiusque districto Vicario, necnon dilecto filio Causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, Scholarium, Magistrorum, Praeceptorum, Economorum, Officialium, & Ministrorum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem praesentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, Scholares, Magistros, Praeceptores, Economos, Officiales, & Ministros praedictos, eorumque singulos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque directe, vel indirecte, quovis quaesito colore, vel ingenio quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & poenas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula de rogatoria amplissima.

§.14. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, locorum, & Camerae hujusmodi iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, ac Vicario, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, aliisque Iudicibus, & Officialibus, ac Camerario, Praefidentibus, & Clericis praedictis, ac quibus-

vis Dohaneris, Commissariis, & aliis personis ad exactionem Pedagogorum, & aliorum onerum hujusmodi pro tempore deputatis, ac Populo Romano, & quorumcumque locorum Communitatibus, Universitatibus, & hominibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, etiam efficacioribus, insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiam alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eidem praesentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communitate, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Clausula penales.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae absolutionis, acceptationis, approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, cretionis, institutionis, assignationis, appropriationis, incorporationis, constitutionis, deputationis, concessionis, elargitionis, susceptionis, subjectionis, indulti, inhibitionis, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum die 1. Augusti 1627 Anno IV.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicae Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalendis Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Infr.

CCXXXIV.

Instructio Particularis circa conficiendos Processus Inquisitionis in qualitates eorum, qui promovendi sunt ad regimina Cathedralium, aut aliarum Superiorum Ecclesiarum, vel Monasteriorum, ut in dictis Processibus conficiendis serventur Sacri Canones, Concilium Tridentinum, & Constitutio Gregorii Papae XIV. super forma hujusmodi Processuum conficiendorum.

Constitutio XVI. Gregorii XIV. quae incipit: Onus Apostolicae. Dat. die 15. Maii 1591. Vid. Tom. V. Par. I. fol. 268.

Circa personas ad quas spectat dictos Processus conficere.

SI Processus Inquisitionis conficiendus sit extra Romanam Curiam, hoc munus spectat ad Legatos Sedis Apostolicae, vel ad Nuncios Provinciarum in locis, in quibus commorantur: Si non adsint Legati, neque Nuncios, spectat ad Ordinarios personarum promovendarum, & ipsis deficientibus, ad Ordinarios viciniores: qui ordo gradatim servandus est, nec quisquam debet sibi hoc munus arrogare praeter ordinem supradictum, nisi Romano Pontifici per speciale mandatum alicui alteri illud demandare placuerit. Quo casu apparere debet de mandato speciali in principio Processus.

Si aliquis ex Praelatis, ad quem ordine supradicto spectat processum conficere, consanguinitate, vel affinitate usque ad tertium gradum inclusive promovendum contingat, ille excludatur ab hoc munere: quod eo casu deferatur ad illum, qui proxime sequitur, servato eodem ordine, & gradu.

Si quis etiam sit legitime impeditus, ut per se ipsum Processum conficere non possit, & ea adimplere, quae continentur in §. inferius scripto, qui incipit: Quicumque confecturus est, ea cura transferatur eodem ordine, & gradu ad alium Praelatum viciniorum Praelato impedito.

Si Processus sit conficiendus in Romana Curia, videndum est, an Ecclesia, vel Monasterium, cui est providendum, sit ad nominationem, vel praesentationem Imperatoris, vel alicujus Regis, aut Principis: quo casu munus conficiendi Processum in Curia spectat ad Cardinalem, qui apud Pontificem, & Sedem Apostolicam est Protector illius Provinciae, in qua sita est Ecclesia, vel Monasterium.

Quod si Ecclesia, vel Monasterium non sit ad nominationem, aut praesentationem, ut praemittitur, Processus conficiendus erit per Cardinalem a Romano Pontifice deligendum, qui de hujusmodi deputatione curabit aliquid apparere, vel saltem vigore suae assertionis aliquid narrari a Notario in principio Processus.

Quando contingat Processum conficere de qualitatibus Archiepiscopi, vel Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

Episcopi extra Romanam Curiam degentis, qui ab una ad alteram Ecclesiam sit transferendus, hoc munus, deficiente Legato, vel Nuntio Apostolico illius Provinciae, vel Regni, ubi sita est Ecclesia, a qua aliquis transferendus erit, spectat ad Metropolitanum, si persona transferenda est Episcopus, si vero est Metropolitanus, spectat ad Episcopum suum suffraganeum antiquiorem residentem.

Si Praelatus inquirens ob locorum distantiam non posset commode per se ipsum testes examinare super aliquo articulo, ut puta, super legitimis natalibus, aetate, aut aliquo ejusmodi, licebit ei partem illam alteri personae in dignitate ecclesiastica constituta subdelegare, non autem universam Inquisitionem.

Quoad Processus conficiendos, pro habenda informatione status Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus providendum erit, hoc etiam conficere debeant iidem Praelati, qui Processum de qualitatibus promovendorum confecturi sunt. Si vero contingat in alia Provincia, vel Regno esse Ecclesiam, & in alia promovendum, tunc Praelatus inquirens poterit subdelegare Episcopo, qui erit vicinior ipsi Ecclesiae, vel Monasterio, munus conficiendi Processum super statu dictae Ecclesiae, vel Monasterii.

Quomodo conficiendi sint Processus, ut dictum possint, & videantur confecti per viam Inquisitionis.

Quicumque confecturus est Processum Inquisitionis in qualitates promovendi, etiam si sit Legatus, non per suos Vicarios, Auditores, vel alios Ministros, sed per se ipsum id munus exercere debet, licet possit ab hujusmodi personis, vel aliis viris peritis adjuvari; Haec autem in specie servanda sunt.

Non recipiantur testes a promovendo, vel pro parte sua inducti, neque articuli ab ipso, vel nomine suo producti, sed Praelatus inquirens interrogatoria, seu articulos per se ipsum formatos habeat, & super eis examinet testes, quos de rebus inquirendis sincerum, & fidele testimonium duros esse existimet. Ipse ex officio suo secreto vocari mandet, & secreto examinet, ipsemet recipiat in manibus suis singulorum testium juramentum, quod ab Episcopis praestetur tacto pectore: a ceteris vero inferioribus cujuscumque qualitates sint, tactis sacris scripturis: & ita respective referat Notarius Processum scripturus, qui etiam asserat, testem fuisse ex officio vocatum, & examinatum a Praelato inquirente. Insuper Praelatus ipse testes interroget super unoquoque articulo: Ipsorum autem testium dicta una cum reliquis hoc negotium tangentibus scribat aliquis Notarius publicus, qui debet etiam tam dicta testium, quam scripturas, & documenta producenda, ut inferius dicitur, in processum, & in publicum instrumentum reducere. Articuli autem, & interrogatoria inferius describentur.

K

Circa

Circa qualitates testium vocandorum, & examinandorum quoad personam promovendi.

Testes sint viri graves, pii, prudentes, docti, & qui de qualitatibus promovendorum rectum iudicium ferre valeant, sincerumque, ac fidele testimonium verisimiliter sint daturi: præsertim vero huiusmodi qualitates esse debent in testibus, qui interrogandi erunt de fide catholica, vita, moribus, doctrina, & aptitudine promovendi ad regendam Ecclesiam. Scire enim debent ipsi testes, quæ requirantur in eo, qui rector est Ecclesiam Cathedralis, ad hoc ut sit idoneus ad alios docendos, aptus ad illam gubernandam, & dignus, qui ad eam promoveatur.

Non sunt recipiendi in testes cognati, vel nimium familiares, aut inimici, sive æmuli personæ promovendæ.

In investigandis testium qualitatibus adhibenda est diligentia per Prælatum inquirentem, ut cognoscere possit, quàm sint erga promovendum affecti, exindeque conijcere, utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant.

Si aliquando Prælato inquirenti ita expedire videbitur, testibus ad memoriam reducet vim juramenti, & gravitatem perjurii, admonebitque ipsos reos futuros apud Deum eorum omnium, quorum, vel committendo, vel omittendo rei erunt, qui promovebuntur, si vel falsâ narrando, vel reticendo vera, causâ erunt, ut homines indigni, vel minus idonei Ecclesiis præficiantur.

Quomodo Prælatus inquirens procedere possit per viam inquisitionis, quando non habet notitiam personæ promovendæ.

Si contingat, Prælatum inquirentem non habere sufficientem notitiam personæ promovendæ, ad hoc ut possit deligere, & vocare testes ex officio, absque scientia ipsius promovendi, & secreto poterit curare, ut ipsemet promovendus, vel aliquis alius det ei schedulam, in qua sint ordine descripta nomen dicti promovendi, cognomen, patria, ætas, parentes, ordo, gradus, professio, functio, si quam is forte exercuit, loca, in quibus Theologiæ, vel Juri Canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, amici, & familiares, aliæ personæ, quæ tam ipsum, quam parentes ejus intime norint.

Cum autem huiusmodi schedula petenda sit tantummodo ad habendam quandam extrajudicalem notitiam eorum, quæ Prælatum inquirentem scire oportet pro inquisitione faciendâ, non debet ipsa schedula inferi processui, neque de ea aliqua mentio in dicto processu fieri, sed ad partem servari, donec inquisitio perficiatur, & ea perfecta, poterit lacerari, si Prælato videbitur.

Interrogatoria, quæ necessaria sunt ad inquirendum omnes qualitates, quæ in promovendis requiruntur.

1. **A**n testis cognoscat promovendum, quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius consanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, æmulus, vel odiosus?

2. An sciat in qua Civitate, vel Loco, & Dicecesi promovendus sit natus, & quæ sit causâ scientiæ?

3. An sciat ipsum natum esse ex legitimo matrimonio, atque honestis, & catholicis parentibus, & quæ sit causâ scientiæ?

4. An sciat cujus ætatis sit, præsertim, an expleverit annum 30., & quæ sit causâ scientiæ?

5. An sciat eum esse in sacris ordinibus constitutum, quibus, a quo tempore citra, præsertim an ante sex menses, & quæ sit causâ scientiæ?

6. An sciat eum esse in Ecclesiasticis functionibus, & in exercitio Ordinum susceptorum diu versatum, in susceptione Sacramentorum frequentem, & devotum, & quæ sit causâ scientiæ?

7. An sciat eum semper catholice vixisse, & in fidei puritate permansisse, & quæ sit causâ scientiæ?

8. An sciat eum præditum esse innocentia vitæ, bonisque moribus, & an sit bonæ conversationis, & famæ, & quæ sit causâ scientiæ?

9. An sciat eum esse virum gravem, prudentem, & usu rerum præstantem, & quæ sit causâ scientiæ?

10. An sciat eum aliquo gradu in Jure Canonico, vel in sacra Theologia insignitum esse, quibus in locis, quanto tempore, & quo fructu ipsi Theologiæ, vel Juri Canonico operam dederit, & an vere ea doctrina polleat, quæ in Episcopo requiritur, ad hoc ut possit alios docere, & quæ sit causâ scientiæ?

11. An sciat eum aliquo munere aliquando functum esse, vel circa curam animarum, aut regimen alterius Ecclesiæ se exercuisse, & quomodo in eis se gesserit, tam quoad doctrinam, quam quoad prudentiam, integritatem, & mores, & quæ sit causâ scientiæ?

12. An sciat eum aliquando publicum aliquod scandalum dedisse circa fidem, mores, sive doctrinam, vel aliquo corporis, aut animi vitio, aliove Canonico impedimento teneri, quominus possit ad Ecclesiam Cathedralis promoveri, & quæ sit causâ scientiæ?

13. An eum idoneum existimet ad bene regendam Ecclesiam Cathedralis, & præsertim eam, ad quam ipse est promovendus, an dignum, qui ad illam promovetur, & an ipsius promotionem eidem Ecclesiæ utilem, & proficuum futuram esse censet, & quare ita existimet. Depositiones testium seriatim, & per extensum scribantur: neque præcise affirmationes, seu negationes tantummodo admittantur.

Quæ

Quæ requirantur ad perfectam inquisitionem præter ea, quæ ex testibus habebantur.

Quoad sacros ordines, petendæ sunt a promovendo, & processui inferendæ originales Bullæ, vel literæ testimoniales collationum ipsorum Ordinum, vel saltem earum exemplaria in forma authentica, præsertim si testes in sufficienti numero non deposuerint, se non modo vidisse eum cantantem Epistolam, & Evangelium, vel celebrantem, sed etiam legisse dictas bullas, vel literas testimoniales, vel interuisse collationibus Ordinum ei collatorum.

Quoad gradum similiter inferendum est processui privilegium originale, vel ejus exemplar in authentica forma.

Si Prælato inquirenti, vel promovendo videbitur, processui etiam adjungantur aliqua Brevia, literæ patentes, vel aliæ scripturæ, aut publica documenta, quibus major, aut melior probatio habeatur de natalibus, & functionibus promovendi, vel aliud ejusmodi: præsertim si testes circa ea sufficienter, & plene non deposuerint; recipiantur, & adjungantur.

Si forte promovendus nullum habet gradum in sacra Theologia, vel in Jure Canonico, necesse est, ut præter probationem aliunde habendam circa ejus doctrinam, juxta præsertim decimum interrogatorium, pro parte promovendi exhibeat publicum alicujus Academiæ testimonium, quo idoneus esse declaratur ad alios docendos, quæ populum christianum scire oportet. Persona promovendi enuntietur hac nota, videlicet si sit Prælatus Admodum R.P., si vero non sit R.N.N. Promovendus numquam vocetur electus, neque ipse se talem vel nomet, vel scribat, nisi ubi præcesserit electio Capituli, aut Conventus.

Quid servandum quoad probationem doctrinæ quando promovendi orti sunt in Provinciis in quibus non sunt Universitates Studiorum, neque consuetum est suscipi gradum aliquem.

In huiusmodi locis, & personis sufficiet, si testimonio virorum gravium, & Sacræ Theologiæ, vel Juris Canonici peritorum constet, promovendos ea scientia Theologiæ, vel Canonum vere polleere, ut idonei sint ad ea docenda, quæ populum christianum scire oportet, ac muneris sibi injungendi necessitati valeant satisfacere: Ideo formandum erit interrogatorium ad hunc sensum, juxta quod si testes deposuerint, se de scientia promovendorum certos redditos esse, ex eo quod prædictos promovendos specimen suæ doctrinæ publice, vel privatim dedisse cognoverint; hoc modo sufficiens causâ scientiæ dici poterit: aliàs non plene probantur doctrinam ad mentem prædictæ Constitutionis Gregorii Decimi quarti.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

Quid servandum si promovendus sit Regularis.

Omnia, quæ servari debent in promovendo ad Ecclesiam Cathedralis, si sit secularis, servanda etiam sunt, si sit regularis.

Sed quia regulares non solent ut plurimum suscipere insignia Doctoratus in Universitatibus Studiorum, necesse est juxta decretum Concilii Tridentini, ut promovendus Regularis a suis Superioribus regularibus testimonium habeat sufficientis doctrinæ, & quod sit aptus ad alios docendos. Nomine autem Superiorum intelligendi sunt dumtaxat, qui nullum sui Ordinis Superiorem agnoscunt, sive ii cujusvis Ordinis Abbates, Magistri, Ministri, aut Præpositi Generales, vel quorumlibet Congregationum Præsidentes, sive Definidores, aut Visitatores, Capitulum Generale representantes, sive alio quocumque vocabulo nuncupentur: & in eorum absentia ipsorum Vicarii, seu Commissarii Generales, vel in Romana Curia Procuratores Generales Ordinum, aut Congregationum succedunt.

Animadvertendum tamen, quod præter superscriptum Superiorum testimonium, est etiam aliunde inquirendum in huiusmodi regularium doctrinam, quemadmodum dictum est de seculari, qui habet suæ doctrinæ testimonium a publica aliqua Academia.

Quid servandum in translatione alicujus Episcopi ad alteram Ecclesiam.

Servanda est eadem forma inquirendi ex officio, quæ superius dicta est.

Si Episcopus transferendus promotus fuit post publicationem Concilii Tridentini, & constat in processu tunc temporis confecto, plene probata esse omnia requisita, sufficiet inquirere, & testes examinare super infra scriptis articulis: Si vero non constet de huiusmodi probatione in totum, vel in partem, expediens erit testes examinare super omnibus articulis superius descriptis, vel saltem super illis, de quorum probatione non constiterit, & præterea super articulis sequentibus erunt utroque casu omnino examinandi testes, & de contentis in eis faciendâ inquisitio ex officio, videlicet.

1. An testis cognoscat Episcopum transferendum, quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius consanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, inimicus, æmulus, vel odiosus?

2. An sciat ipsum consecrationis munus suscepisse, & quæ sit causâ scientiæ?

3. An sciat per quot annos fuerit Episcopus illius Ecclesiæ, & quæ sit causâ scientiæ?

4. An sciat eum in sua Ecclesia, & Dicecesi assidue resedisse?

5. An sciat eum diligenter, & sæpè dictam suam Ecclesiam, & Dicecesim visitasse, opportune omnibus necessitatibus occurrisse.

K 2

currisse.